

Foranstaltning mod de paagældende Embedsmænd, som man ogsaa skulde antage, vilde være meget tilfredse dermed — jeg er dog ikke saa sikker paa, at de have forstaaet det; jeg har i alt Fald læst Udtalelser i Bladene i den sidste Tid, hvoraf det synes at fremgaa, at man ikke tilstrækkelig ser, hvilke Fordele man kan opnaa ved Lovforslaget. Dette tilføjer at naa sit Formaal paa en dobbelt Maade, for det første derved, at det tillades Kassebetjente at stille Sikkerhed ikke blot som hidtil i Statsobligationer og beslige, men ogsaa i andre Værdipapirer, hvortil umyndiges Midler kunne anbringes. Denne Bestemmelse volder jo ikke nogen Vanskelighed, det er en meget rimelig og naturlig Bestemmelse. — Den anden Maade, hvorpaa Lovforslaget vil løse Opgaven, er at tillade Kassebetjentene at stille Sikkerhed i Forsikringsbrev fra Kautionselsfaber af en vis nærmere omtalt Bestaafenhed, hvis hele Indretning og Forhold er billiget af den højtærede Finansminister. Og saa dette finder jeg at være meget hensigtsmæssigt. Det maa i de allerfleste Tilfælde være langt billigere at indrette sig paa den Maade end at skulle staae det bestemte Beløb ved at betale Føll for at stille det. Jeg har altsaa heller ikke noget mod denne Ordning at indvende, jeg finder, at den er meget fortræffelig. — Men der er eet Punkt, som det dog forekommer mig, at der er Anledning til at omtale lidt nærmere, og det er Spørgsmaalet om, hvorledes det skal gaa, dersom et saadant Selvfab trækker sig tilbage, i et givet Øjeblik ophører at eksistere, ikke er i Stand til at fyldestgøre sine Forpligtelser eller paa anden Maade maa gaa ud af Spillet. Derom siger saa Lovforslagets § 5, at hvis noget saadant sker, — og der er navnlig omtalt det Tilfælde, at Finansministeren maatte finde, at et Selvfab, der har opnaaet den i § 1 ommeldte fornødne Aneerkendelse, ikke længere opfyldes de Fordringer, der maa stilles til det — skulle de paagældende Kassebetjente være forpligtede til inden en nærmere fastsat Frist at stille anden Sikkerhed. Det er jo ogsaa i sin Orden, det maa forlanges, thi Sikkerhed skal jo stilles; men det vanskelige Spørgsmaal, forekommer det mig, er, hvorledes man vil bære sig ad med at saa de paagældende Embedsmænd til at gøre det. Det er nemlig meget let for Administrationen at saa Embedsmænd, der udnævnes til Kassebetjentembeder, til at stille Sikkerhed, forinden de tiltræde Embedet, idet de ikke saa deres Bestalling, forinden de have stillet Sikkerheden; derved har man tilstrækkelige Midler til at sørge for, at dette virkelig sker. Men naar Kassebe-

jenten sidder i Embedet og har stillet sin Sikkerhed gennem saadanne Forsikringsbrev, om hvilke der her er Spørgsmaal, og disse Forsikringsbrev træde ud af Kurs, ikke længere due, og Finansministeren ikke længere tager dem for gode — hvorledes skal man saa være sikker paa, at Embedsmænd vil kunne opfylde sine Forpligtelser til at stille Kaution? Han er jo efter Lovgivning i det hele forpligtet til at gøre det, og han sidder i Embedet; hvis han nu ikke kan stille Sikkerhed, hvad saa? Hvis han ikke kan saa Slægt og Venner til at hjælpe sig, eller hvis han ikke kan saa en eller anden Bank til mod Betaling at stille Sikkerhed — man kan tænke sig disse forskellige Tilfælde — hvorledes er saa Statens Stilling overfor disse Kassebetjente, og hvorledes ere de selv stilledes? Skal Administrationen fjerne et saadan Embedsmænd? Skal Finansministeren indstille vedkommende til Afsted, og skal vedkommende i saadanne Tilfælde have Pension? Der opstaar visse Vanskeligheder paa det Punkt, og Lovforslaget giver, forekommer det mig, ikke nogen Antydning af, hvorledes man skal komme over det. — Med det Forbehold, at der i saa Henseende muligvis kunde være noget at overveje, skal jeg i øvrigt tillade mig at anbefale Lovforslaget.

H. N. Hansen: Jeg er enig med den ærede sidste Tale i, at dette Lovforslag fortjener Paaskønnelse fra Embedsmændenes Side, og jeg tror ogsaa i Modsetning til, hvad han hævder, at det vil finde en saadan. Det har i de sidste Aar været et meget bestemt udtalt Ønske fra de kautionstillende Embedsmænds Side, at de maatte blive lettede for de Byrder, der paa hvile dem, naar de skulle staae Kaution til Veje. Der blev i den Anledning for nogle Aar siden anstillet Undersøgelse om, hvor meget det her drejede sig om, og det viste sig den Gang, at det var et Antal af omtrent 800 Embedsmænd, her var Tale om, Embedsmænd under Finansministeriet, under Postvæsenet, Soldvæsenet osv., og de Kautionssummer, de maatte stille, beløb sig den Gang til 2½ Million Kr. Det oplystes tillige, at bortset fra dem, der selv sidde inde med Formuer, som de kunne deponere, og for hvem det derfor ingen Rolle spiller, — men det er jo kun de færreste, for hvem det er Tilfældet, — maa de øvrige, der hjælpe sig igennem ved at henvende sig til en eller anden Bankinstitution for at saa Kautionen, betale 2 pCt. om Aaret af Beløbet, hvilket vil sige en samlet Udgift af ca. 50,000 Kr., der falde disse Embedsmænd til Byrde. For